

VÝŠ A VÝŠE

Roman V. Lužické.

"Tam měli podivina, starého mladence z Hrušic. Clovek, který se neoženil, čemu ten může rozumět? S tím nepůjdeme," rozhodla paní postovní.

"Ach, ta nikdy neodvrátí se od Dubina, nebo pan farář bezmála že neproslaví Hrdinovou za svatku," ozvala se notářka.

no místo, kde ve skupení květin stála soška usmívavého bůžka lásky. Proč asi tak trpce se usmíval? Proč oči její zaplály? Rozezdila se snad na bůžka usmívavého, který usmívaje se usmřeje? Anebo spřádala snad román svůj vlastní, který se rozvíjí k žalosti a jehož zápletky nemají konce?

"Opatrně zacházím s každým vláskem, Milosti," odpovídala panáčká útláně. "Milosti je dnes jaksi podrážděná a na mne ubohou se to sveze. . . Co asi schází Milosti?"

Přestěhoval se Dr. J. W. NOVÁK český zubní lékař Přestěhoval se do Karbach Blk. 15. a Douglas ulice čis. pokoje 206

Let me send you FREE PERFUME Write today for a testing bottle of ED. PINAUD'S LILAC

CHARLES F. KUNCL obchod pozemkový pojišťující a uhlim Úřadovna na rohu 14. a William ul., Omaha, Neb.

6 1/2% PRVNÍ Markyče NA PRODEJ Na nové domovy - obnáší \$300 do \$2,500

Stolz Old Saxon Bräu LAGER BEER POPULAR

Dr. V. Anýž, lékař a ranhojič bývalý volentér kliniky dvorního rady, prof. dra. Pawlika pro nemocenské a chirurgické kliniky prof. dra. Kukuly v Praze.

Chicago Lumber Co., nejlepší místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co. PRODAVÁ VE VELKÉM Ušacené, vyráběné a lakované plechové náčiní.

Pozor! Pozor! Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházíte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve neprovedli, že nejede jinak kára opačným směrem.

"Koho, koho?" "Doktora Sezimu." Pro toho byly všechny. "Utvořme ženský tajný spolek.

"Co se stalo, co se stalo? Mluve!" "Přicházím ze Dřevic . . . paní baronka pro mne poslala a prosila, mnoho prosila, pro boha a všechny svaté, abych k ní přišla.

"Ha, ha, ha!" zasmála se. "Proč mne pronásledujete, myšlénky černé? Nechej mysli, čisti chci!"

"Odstup, odstup!" volala prudce. "Pryč, upomínky!"

"Pak zavoníme moudrosti a s ní panu Hrdinovi umřáčkem. — Moudrosti, ha, ha, ha! Prosím vás, milé sestřičky, jaká moudrost? Nese-li moudrost takové ovoce, ať si ji jen pání uschovejí dobře pro sebe.

"Ach, to ho přejde. Pouhá to milostná pletka." Uviděla mne, když hlavu pozvedla a poněkud se zarazila.

Co jí schází? Pohleďme v její bledou tvář, po níž se přehání záchvěvy jako blyskotání, a poznáme, že jí souží muky viny.

Tato se protřihla z myšlének a pohledla hbitě do zrcadla. Tam uzeřela obličej své panáčky, kteréž z očí zárala zelená závisť, zášť a zloba.

"Ať žije svoboda!" ozval se hlasek čilé paní notářové, která povstala a povznese sklenku. — Příkladem toho následovaly ostatní a opět sklenky zvolny jasně, oslavujíc vítězství vjezd svobody.

"Kdyby si byl alespoň vyvolil děvče z pořádného rodu." — Tak a podobně paníčky horlily. Že šel o stupeň níže jich, toho mu neodpustí.

"Milosti poroučí!" "Učeš mne, Lucy! Již čas . . ." "Čekala jsem, brzy-li zavoním ráci Milosti," pravila Lucy otáčejíc v ruce bílou obálku.

Avšak rozum povídá: "Kdo by sloužil, kdyby každý chtěl být pánem; kdo by pracoval, kdyby každý chtěl jen žít na výši rozkošem?"

Paní Pravomila byla vděčnou. Slezami se zrosily její tváře, když spatřila první arch tištěných básní. Zhlbala papír potíštěný v blouzněni povznešeném a v duchu slibovala, že pro ženu, která jí způsobila tuto radost, učiní všechno, že jí bude oddána až do hrobu.

"K čemu?" volaly poděšeně paníčky. Paní tajemníková dověděvši se, oš běžl, zvolala: "Jsem s vámi! Už mám těch Hrdinů dost!"

"Nyní poletíš, pane Hrdino," jásala v duchu paní Pravomila, mezi tím, co spiklenky osnovaly proti němu válečné tažení.

Na výši.

Ze však nebyla jen ženou, ale básničkou, ozatčila si poesii city hrminy, fantazie její povznela přítelkyni a příznivkyni svou k ideálu ženy, jejíž duše byla tak čistá a slavná, jako nově bílé látky, jež dívka obléká do prvního plánu.

Bylo jí dosti pozdě před polem, ale krásná čtenářka nebyla ještě obledlá; posud odpovídala v ranním obleku z jemného muselínu, ozdobeném modrými stužkami, jako by se ani nabažiti nemohla milé nečinnosti a klidu. Či byl snad román tak povstlý, že nemohla se odlehčiti od něho?

"Dej pozor, Lucy. Tahá mě!" vykřikla velitelka a dupla nožkou. (Pokračování.)